

15 Ιανουαρίου, 1991

[ΣΑΒΒΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 1017/87).

5 Διοικητικό Δίκαιο — Διακριτική ευχέρεια της Διοίκησης ως προς την εκτίμηση των πραγματικών δεδομένων — Το Δικαστήριο επεμβαίνει μόνο αν υπάρχει υπέρβαση των άκρων ορίων της διακριτικής εξουσίας της Διοίκησης — Το βάρος απόδειξης του ισχυρισμού για κακή άσκηση διακριτικής εξουσίας το φέρει ο αιτητής.

Η παρούσα προσφυγή στρεφόταν εναντίον απόφασης του Διευθυντή Τμήματος Τελωνείων με την οποία καθορίστηκε η αξία αυτοκινήτου, ιδιοκτησίας της δεύτερης αιτήτριας, για σκοπούς καταβολής εισαγωγικού δασμού.

10 Ο Διευθυντής, για τον καθορισμό της αξίας του αυτοκινήτου, κατ' εφαρμογή του Περί Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου του 1967 (Ν. 82/67) που ίσχυε στον οριστικό χρόνο (ειδικότερα βάσει του άρθρου 159 και του Πρώτου Παραρτήματος του Νόμου), στηρίχθηκε στο έντυπο εξαγωγής συναλλάγματος, που
15 προοριζόταν για την πληρωμή του τιμήματος του αυτοκινήτου, που οι αιτητές συμπλήρωσαν και απέστειλαν στην Κεντρική Τράπεζα. Ο Διευθυντής, επίσης, θεώρησε το αυτοκίνητο καινούργιο. Αντίθετα, οι αιτητές προέβαλαν ως βάση υπολογισμού το τιμολόγιο που αποστάλθηκε από τους κατασκευαστές του αυτοκινήτου για
20 χρέωση των αντιπροσώπων τους στην Κύπρο καθώς και τη σύμβαση παραγγελίας του αυτοκινήτου. Θεώρησαν μάλιστα ότι οι 18 μήνες που παρέλευσαν μέχρι τον τελικό τελωνισμό του αυτοκινήτου, κατά τους οποίους χρησιμοποιούνταν με το καθεστώς προσωρινής εισαγωγής και επιπλέον εξήχθη για λίγες μέρες και επανεισήχθη, το καθιστούν μεταχειρισμένο, χαρακτηρισμό που του
25

απέδωσε και το Τμήμα Χερσαίων Μεταφορών. Για τους λόγους αυτούς, οι αιτητές ισχυρίστηκαν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν παράνομη, προϊόν πλάνης, εσφαλμένης άσκησης της διακριτικής εξουσίας του Διευθυντή του Τμήματος Τελωνείων και ανεπαρκούς έρευνας από μέρους τους. Ο καθ' ου η αίτηση ισχυρίστηκε ότι ήταν φανερό ότι το αυτοκίνητο ευθύς εξ αρχής προοριζόταν για εγγραφή στην Κύπρο, ότι η ενέργειά του ήταν καθ' όλα σύνομη, ιδιαίτερα βάσει της παραγράφου 2(β) του Πρώτου Παραρτήματος του Νόμου 82/67, ότι το τιμολόγιο που επικαλέστηκαν οι αιτητές δεν αποτελούσε σύμβαση μεταξύ των αιτητών και του αποστολέα αλλά μεταξύ του αποστολέα και των αντιπροσώπων του και συνεπώς δεν μπορούσε να ληφθεί σαν βάση για επιβολή δασμού σύμφωνα με την επιφύλαξη του άρθρου 159 του Νόμου 82/67 και δεν δέσμευε το τελωνείο. Τέλος, ισχυρίστηκε ότι πούθενά στο Νόμο 82/67 δεν υπήρχε πρόνοια για πληρωμή δασμού υπό διαμαρτυρία και συνεπώς η αποδοχή της κατάταξης του οχήματος στην κλάση που δηλώθηκε εκ των προτέρων επάνω στο Έντυπο Τελωνείου αρ. 43, εμπόδιζε τους αιτητές να απαιτούν διαφορετική μεταχείριση. Επ' αυτού, οι αιτητές αντέταξαν, με ένορκη δήλωση του πρώτου αιτητή, ότι δεν μπορούσαν παρά να καταβάλουν το δασμό ενόψει της επιμονής των υπαλλήλων του Τελωνείου που δεν επέτρεπαν διαφορετικά να τελωνισθεί το αυτοκίνητο.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Είναι πρόδηλο ότι ο Διευθυντής στηρίχθηκε στο ποσό του εντύπου εξαγωγής συναλλάγματος που οι ίδιοι οι αιτητές συμπλήρωσαν. Καμία μαρτυρία δεν προσήχθηκε από τους αιτητές ότι οποιοδήποτε μέρος του ποσού αυτού, εκτός από το Γερμανικό Φόρο Προστιθέμενης Αξίας, τους έχει επιστραφεί από τους κατασκευαστές σαν ποσό που πληρώθηκε επιπλέον.

2. Το τιμολόγιο που αποστάλθηκε από τους κατασκευαστές αφορά μόνο τις σχέσεις των κατασκευαστών με τους αντιπροσώπους τους και δεν περιλαμβάνει κανένα ποσό για προμήθεια των αντιπροσώπων και άλλα συναφή έξοδα τα οποία για σκοπούς τελωνισμού αποτελούν μέρος της δασμολογητέας αξίας σύμφωνα με την παράγραφο 1(2)(β) του Πρώτου Παραρτήματος του Νόμου 82/67. Άλλωστε, με την αφαίρεση του ποσού του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας τον οποίο αποδέχθηκε ο καθ' ου η αίτηση, το ποσό επάνω στο οποίο επιβλήθηκε η φορολογία δεν διαφέρει ουσιαστικά από την τιμή του τιμολογίου της παραγγελίας που οι αιτητές επισύναψαν στη γραπτή τους αγόρευση.

3. Το συμπέρασμα του Διευθυντή ότι το όχημα των αιτητών προοριζόταν από την αρχή για εγγραφή στην Κύπρο ήταν, υπό τις περιστάσεις, εύλογα επιτρεπτό. Η εξαγωγή του αυτοκινήτου για 12 ημέρες αποτελεί μάλλον ένδειξη προσπάθειας των αιτητών να δώσουν την εντύπωση περί εισαγωγής μεταχειρισμένου. Το γεγονός ότι στο πιστοποιητικό εγγραφής το αυτοκίνητο αναφέρεται ως

5 μεταχειρισμένο οφείλεται στη δήλωση και μόνο των αιτητών προς την αρμόδια αρχή. Καμία μαρτυρία δεν προσκόμισαν οι αιτητές ούτε αναφέρθηκαν σε ρητή πρόνοια του Νόμου, ότι ο Διευθυντής

10 4. Σύμφωνα με την καθιερωμένη νομολογία, το Δικαστήριο δεν επιμβαίνει σε εύλογα επιτρεπτές αποφάσεις διοικητικών οργάνων και εφόσον το όργανο δεν έχει υπερβεί τα ακραία όρια των εξουσιών του. Το βάρος απόδειξης του ισχυρισμού για κακή άσκηση

15 διακριτικής εξουσίας ή υπέρβαση των ακραίων ορίων της εξουσίας ενός οργάνου το φέρει ο αιτητής. Στην προκειμένη περίπτωση οι αιτητές δεν απέδειξαν ότι η απόφαση του Διευθυντή δεν ήταν εύλογα επιτρεπτή ή ότι ενήργησε κάτω από οποιαδήποτε πλάνη

15 *Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.*

Προσφυγή.

20 Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Διευθυντή του Τμήματος Τελωνείων με την οποία καθόρισε τη δασμολογητέα αξία ενός αυτοκινήτου Mercedes 300 SE για σκοπούς καταβολής εισαγωγικού δασμού.

Κ. Μελάς, για τους αιτητές.

Στ. Θεοδούλου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τον καθ' ου η αίτηση.

Cur. adv. vult.

25 Ο Δικαστής κ. Σαββίδης ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

30 ΣΑΒΒΙΔΗΣ, Δ: Η παρούσα προσφυγή στρέφεται εναντίον της απόφασης του καθ' ου η αίτηση Διευθυντή Τμήματος Τελωνείων που κοινοποιήθηκε στους αιτητές με επιστολή του ημερομηνία 2.10.1987 με την οποία καθόρισε τη δασμολογητέα αξία ενός αυτοκινήτου MERCEDES 300 SE για σκοπούς καταβολής εισαγωγικού δασμού.

35 Η παρούσα προσφυγή καταχωρήθηκε αρχικά από τον αιτητή με αρ.1, πατέρα της αιτήτριας με αρ.2, ιδιοκτήτριας του εν λόγω αυτοκινήτου, ως αντιπροσώπου της αλλά

ύστερα από άδεια του Δικαστηρίου και με τη συναίνεση του δικηγόρου του καθ' ου η αίτηση η ιδιοκτήτρια προστέθηκε ως αιτήτρια με αρ. 2. Στην ουσία της η προσφυγή αυτή αφορά την αιτήτρια με αρ.2 στην οποία και στη συνέχεια θα γίνεται αναφορά στην προσφυγή ως "η αιτήτρια" και του Διευθυντή Τμήματος Τελωνείων που στη συνέχεια θα αναφέρεται ως "ο Διευθυντής".

5

Η επίδικη απόφαση περιέχεται στο γράμμα του Διευθυντή με ημερομηνία 2.10.1987 που απευθύνεται στον πρώτο αιτητή και που το περιεχόμενό του είναι το ακόλουθο:

10

"Ένα αυτοκίνητο MERCEDES 300 SE με αρ. εγγραφής 896-Z-3878 που βρίσκεται στη Γενική Αποθήκη Αποταμιεύσεως αρ.5.122 με αρ. αποθ.219/87.

Επιθυμώ να αναφερθώ πάνω στο θέμα του πιο πάνω αυτοκινήτου σας και σας πληροφορώ ότι έχουν δοθεί οδηγίες στον Ανώτερο Τελώνη Λεμεσού να επιτρέψει τον τελωνισμό του, πάνω στη βάση αξίας των Γερμανικών Μάρκων 70,500.60 (εβδομήντα χιλιάδες και πεντακόσια και 60/100) τα οποία πληρώσατε στο εργοστάσιο DAIMLER-BENZ AKTIENGESELLSCHAFT και τα οποία φαίνονται στο έντυπο εξαγωγής συναλλάγματος EC. αρ.Β 732719 ημερομηνίας 23 Απριλίου, 1986 μείον το ποσό Γερμ. Μάρκα 9,063.60 (εννέα χιλιάδες εξήντα τρία και 60/100) που αντιπροσωπεύει το V.A.T. που σας έχει επιστραφεί, πλέον τα έξοδα μεταφοράς και άλλα δασμολογητέα έξοδα.

15

20

25

Γι' αυτό παρακαλείσθε να επικοινωνήσετε με τον πιο πάνω Ανώτερο Τελώνη Λεμεσού για διευθέτηση του θέματός σας. "

30

Τα γεγονότα της υπόθεσης όπως αναφέρονται στην ένσταση του καθ' ου η αίτηση είναι σε συντομία τα πιο κάτω:

Το αυτοκίνητο MERCEDES 300SE με αριθμό εγγραφής 896 Z 3878 ημερομηνίας 9.5.86 αγοράστηκε από την

35

αιτήτρια για το ποσό των 70,500.60 Γερμανικών Μάρκων, σύμφωνα με έντυπο Ε.Σ. αρ. Β732719 ημερομηνίας 23.4.86.

- 5 Εισάχθηκε στο όνομα της αιτήτριας στις 24.5.86 και τελωνίστηκε με καθεστώς προσωρινής εισαγωγής. Χρησιμοποιήθηκε μέχρι τις 30.9.86 και μετά τοποθετήθηκε στη Γενική Αποθήκη Αποταμίευσης 5.122 με αύξοντα αριθμό 269/86. Στις 20.12.86 η αιτήτρια απαίτησε πάλι χρήση του αυτοκινήτου με το καθεστώς του επισκέπτη. Στις 19.1.87
- 10 το αυτοκίνητο αποθηκεύτηκε πάλι στη Γενική Αποθήκη Αποταμίευσης.

Στις 19.6.87 το αυτοκίνητο ξαναχρησιμοποιήθηκε από την αιτήτρια με το καθεστώς προσωρινής εισαγωγής, μέχρι τις 16.8.87 που το επανεξήγαγε με το πλοίο PRINCESSA MARISA.

- 15 Στις 28.8.87 το αυτοκίνητο αυτό επανεισάχθηκε με το ίδιο πλοίο και τοποθετήθηκε σε αποθήκη αποταμίευσης, τελωνίστηκε δε για εσωτερική χρήση στις 15.10.87 στο όνομα του Αιτητή με αρ.1 με βάση πληρεξούσιο της αιτήτριας ημερομηνίας 11.9.87.
- 20 Για τον τελωνισμό του αυτοκινήτου λήφθηκε ως βάση αξίας η τιμή που πράγματι πληρώθηκε στο εξωτερικό σύμφωνα με το έντυπο Ε.Σ. αρ. Β732719 στο οποίο έχει γίνει ήδη αναφορά, δηλαδή το ποσό των 70,500.60 Γερμανικών Μάρκων, μείον ποσό 9,063.60 Γερμανικών Μάρκων που
- 25 αντιπροσώπευε Γερμανικό Φόρο Προστιθέμενης Αξίας που επιστράφηκε με την εξαγωγή του αυτοκινήτου, πλέον τα έξοδα μεταφοράς και άλλα συναφή έξοδα.

- 30 Όπως προκύπτει από τα γεγονότα, για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας του αυτοκινήτου είχαν ληφθεί υπόψη η συμβατική τιμή του, όπως παρουσιάστηκε από τον πρώτο αιτητή, και γενικά το σύνολο των εγγράφων που υποβλήθηκαν από τον ίδιο.

Τα πιο πάνω γεγονότα εκτός από τη συμβατική τιμή

του οχήματος είναι παραδεκτά από την αιτήτρια η οποία ισχυρίζεται ότι η συμβατική τιμή του οχήματος ήταν 51,704.00 Γερμανικά Μάρκα και όχι 70,500.60 Γερμανικά Μάρκα όπως ισχυρίζεται ο καθ' ου η αίτηση. Τον ισχυρισμό της αυτό στηρίξε σε τιμολόγιο που εκδόθηκε από την εταιρεία DAIMLER-BENZ, κατασκευαστές του εν λόγω αυτοκινήτου με ημερομηνία 13 Μαΐου, 1986, που απευθύνεται προς τους εν Κύπρω αντιπροσώπους της THE CYPRUS IMPORT CORPORATION LTD., κοινοποιώντας τους την παράδοση του αυτοκινήτου. Στο εν λόγω τιμολόγιο δε γίνεται καμιά χρέωση για μεταφορικά ή προμήθεια πληρωτέα στους αντιπροσώπους και η τιμή αναφέρεται σαν τιμή "EX FACTORY DELIVERY". Ο καθ' ου η αίτηση Διευθυντής βασίζει τον ισχυρισμό του για τη συμβατική αξία του αυτοκινήτου στο έντυπο με αρ.Β732719 με ημερ. 23.4.1986 που είναι αίτηση της αιτήτριας προς την Κεντρική Τράπεζα για άδεια εξαγωγής συναλλάγματος ανερχόμενου σε 70,500.60 Γερμανικά Μάρκα ισοδύναμο σε Κ£16,360.- προς όφελος της Δυτικογερμανικής εταιρείας DAIMLER-BENZ για την προμήθεια ενός καινούργιου αυτοκινήτου MERCEDES. Στην εν λόγω αίτηση υπάρχει πιστοποίηση από τη Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου ότι η περιγραφή των εμπορευμάτων που αναφέρονται στην αίτηση συνάδει με τα έγγραφα που παρουσιάστηκαν στην Τράπεζα από την αιτήτρια και ότι το εν λόγω ποσό θα καταβάλλετο ως "Advance Payment" για το αυτοκίνητο. Σε άλλη πιστοποίησή της με ημερομηνία 29.4.1986 στην ίδια αίτηση η Τράπεζα αναφέρει τα εξής:

" Certification of Payment

We confirm payment of the amount of DEM 70,500.60 equivalent to Cyprus Pounds 16,321.24 by means of BANKERS DRAFT in settlement of the above goods.

THE CYPRUS POPULAR BANK LTD
MAKARIOS AV. BRANCH LIMASSOL"

Τα νομικά σημεία στα οποία οι αιτητές στηρίζουν την

προσφυγή τους όπως επεξηγήθηκαν από τους δικηγόρους τους στη γραπτή τους αγόρευση συνοψίζονται στα εξής:

5 1. Ο καθ' ου η αίτηση εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση παράνομα αφού στηρίχθηκε σε εσφαλμένα γεγονότα, πλανημένες αντιλήψεις και χωρίς τη δέουσα έρευνα.

10 Οι δικηγόροι των αιτητών, αφού έκαναν εκτενή αναφορά στον Περί Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως Νόμο του 1967 (Νόμο 82/1967) και ειδικά στο άρθρο 159 καθώς και στο Πρώτο παράρτημα του Νόμου, ισχυρίστηκαν πως βάσει των προνοιών αυτών ο καθ' ου η αίτηση
15 οφείλε να καταλήξει στο συμπέρασμα πως η αξία του οχήματος ανερχόταν στο ποσό των 51,704 Γερμανικών Μάρκων με βάση το τιμολόγιο που προσκομίσθηκε το οποίο και αντιπροσωπεύει το πραγματικό ποσό που καταβλήθηκε και ότι εσφαλμένα στηρίχθηκε στο έντυπο εξαγωγής συναλλάγματος και κατέληξε στο συμπέρασμα πως η αξία του αυτοκινήτου ανερχόταν στο ποσό των 70,500.60 Γ.Μ. με το ποσό 9.063.60 Γ.Μ. φόρο προστιθέμενης αξίας.

20 2. Ο καθ' ου η αίτηση εσφαλμένα θεώρησε το όχημα των αιτητών ως καινούργιο καθ' ον χρόνο το όχημα ήταν ηλικίας 18 μηνών, παρέμεινε για ένα χρονικό διάστημα σε αποθήκη αποταμίευσης και κατά το χρόνο καταβολής του τελωνειακού δασμού είχε διανύσει 18,000 χιλιόμετρα και
25 επί πλέον το Τμήμα Χερσαίων Μεταφορών το χαρακτήρισε ως μεταχειρισμένο (imported second hand). Επί πλέον στο πιστοποιητικό εγγραφής του οχήματος αναγράφεται ρητά ότι τούτο εισάχθηκε ως μεταχειρισμένο (imported second hand).

30 Είναι ο ισχυρισμός των αιτητών ότι ο καθ' ου η αίτηση όχι μόνο στηρίχθηκε σε λανθασμένα περιστατικά και χωρίς επαρκή έρευνα αλλά επί πλέον παρέλειψε να λάβει υπόψη όλα τα σχετικά περιστατικά της υπόθεσης.

35 3. Ο καθ' ου η αίτηση ενεργώντας κάτω από πλάνη και/ή εσφαλμένη αντίληψη ουσιωδών γεγονότων αναφορικά με την πραγματική τιμή αγοράς του οχήματος καθώς και

την ηλικία του κατά το χρόνο του τελωνισμού του, οδηγήθηκε σε εσφαλμένη άσκηση της διακριτικής του εξουσίας αναφορικά με το ύψος του καταβλητέου δασμού.

4. Η αξία με την οποία, ο καθ' ου η αίτηση, εκτίμησε το όχημα των αιτητών είναι εντελώς άσχετη και ξένη προς τις πρόνοιες των σχετικών νόμων και επεξηγηματικών σημειώσεων. Το ποσό το οποίο φαίνεται στο έντυπο εξαγωγής συναλλάγματος δεν είναι ασφαλές κριτήριο καθορισμού της συνήθους αξίας του οχήματος ήτοι τιμή αγοράς, συν έξοδα μεταφοράς του, ούτε αποτελεί ασφαλή ένδειξη της πραγματικής ή αναμενόμενης εισπραχθείσας από τυχόν πώληση του και τέλος δε δείχνει την αποδεκτή τιμή άλλων παρομοίων οχημάτων.

Ο δικηγόρος του καθ' ου η αίτηση Διευθυντή, στη γραπτή του αγόρευση, αφού έκαμε αναφορά στα γεγονότα της υπόθεσης, ισχυρίστηκε πως από τα γεγονότα και τη συμπεριφορά των αιτητών είναι φανερόν ότι το όχημα προοριζόταν ευθύς εξ αρχής για εγγραφή και χρησιμοποίηση στην Κύπρο.

Ισχυρίστηκε επίσης ότι ο Διευθυντής ενήργησε μέσα στα πλαίσια της σχετικής νομοθεσίας και ότι στην προκειμένη περίπτωση ορθά άσκησε τη διακριτική του εξουσία. Στον καθορισμό της συμβατικής αξίας του αυτοκινήτου, ο Διευθυντής, βασίστηκε στο ποσό των 70,500.60 Γ.Μ. που δηλώθηκε από τους αιτητές σαν η αγοραία αξία του οχήματος.

Επί πλέον σύμφωνα με τις πρόνοιες της παραγράφου 2(β) του Πρώτου Παραρτήματος του Νόμου 82/67 προμήθεια και άλλες συναφείς δαπάνες αποτελούν μέρος της δασμολογητέας αξίας και επομένως στο ποσό των 51,704 Γ.Μ. που σύμφωνα με τον ισχυρισμό των αιτητών ήταν η τιμή του αυτοκινήτου, έπρεπε οπωσδήποτε να προστεθούν τα ποσά αυτά. Πρόσθεσε επίσης πως το τιμολόγιο ημερ.13.5.1986 για 51,704 Γ.Μ. δεν αποτελεί σύμβαση μεταξύ των αιτητών και του αποστολέα αλλά μεταξύ του αποστολέα και των αντιπροσώπων του και συνεπώς δεν

5 μπορεί να ληφθεί σαν βάση για επιβολή δασμού σύμφωνα με την επιφύλαξη του άρθρου 159 του Νόμου 82/67 και δε δεσμεύει το τελωνείο. Τέλος ισχυρίστηκε πως πουθενά στο Νόμο 82/67 δεν υπάρχει πρόνοια για πληρωμή δασμού υπό διαμαρτυρία και συνεπώς η αποδοχή της κατάταξης του οχήματος στην κλάση που δηλώθηκε εκ των προτέρων πάνω στο Έντυπο Τελωνείου αρ.43, εμποδίζει τους αιτητές να απαιτούν διαφορετική μεταχείριση.

10 Μετά την συμπλήρωση των γραπτών αγορεύσεων και ύστερα από άδεια του Δικαστηρίου δόθηκε άδεια στους διάδικους να καταθέσουν ένορκες δηλώσεις.

15 Σε ένορκη δήλωση του Αιτητή με αρ.1 ημερομηνίας 3.1.1990, αναφέρεται μεταξύ άλλων ότι στο ποσό που πληρώθηκε για την αξία του αυτοκινήτου περιλαμβάνονται και οι προμήθειες. Τόνισε επίσης πως εξέφρασε τη διαμαρτυρία του αναφορικά με το δασμό που επιβλήθηκε αλλά προ της άρνησης και επιμονής των υπαλλήλων του Τελωνείου ότι όφειλε να καταβάλει το δασμό πριν του επιτραπεί να τελωνίσει το αυτοκίνητο, αναγκάστηκε να καταβάλει το δασμό που του ζητήθηκε παρά τις διαμαρτυρίες του.

25 Δέον να σημειωθεί ότι στο έγγραφο παραγγελίας του αυτοκινήτου που έγινε μεταξύ των αιτητών και του αντιπροσώπου των προμηθευτών στην Κύπρο αναφέρεται το ποσό των 64,740 Γ.Μ. με έκπτωση 3,940 Γ.Μ. και σαν TOTAL SELLING PRICE 61,437 Γ.Μ., πληρωτέο στη Γερμανία με την παράδοση του αυτοκινήτου στους αιτητές στη Γερμανία. Στο έντυπο αυτό της παραγγελίας δε γίνεται αναφορά σε έξοδα μεταφοράς ή άλλα έξοδα για την αποστολή και παράδοση του αυτοκινήτου στην Κύπρο μια και η παράδοση θα γινόταν στη Γερμανία.

35 Η σχετική νομοθεσία κατά τον ουσιώδη χρόνο στην οποία έγινε αναφορά από τους δικηγόρους των αιτητών είναι ο Περί Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως Νόμος του 1967 (Νόμος 82/1967). Οι νομικές πρόνοιες για εκτίμηση εμπορευμάτων με σκοπό την επιβολή δασμού

βρίσκονται στο άρθρο 159 και το Πρώτο Παραρτήμα του Νόμου.

Το άρθρο 159 πριν την τροποποίησή του από το Νόμο 98/89 προνοούσε τα εξής:

"159.- Διά τους σκοπούς οιασδήποτε, εκάστοτε τε-
 λούσης εν ισχύϊ, νομοθετικής πράξεως, δυνάμει της
 οποίας επιβάλλεται δασμός επί εμπορευμάτων κατ'
 εκτίμησιν της αξίας τούτων, η αξία παντός εισαγομέ-
 νου εμπορεύματος εξευρίσκεται βάσει των εκτιθεμένων
 εν τω Πρώτω Παραρτήματι κανόνων, ο δε δασμός κα-
 ταβάλλεται επί της ούτω εξευρισκομένης αξίας:

Νοείται ότι εν τη περιπτώσει εμπορευμάτων εισαγο-
 μένων δυνάμει συμβάσεως πωλήσεως και δηλωθέντων
 εν τη κατατεθείση διασαφήσει ως προοριζομένων προς
 εσωτερικήν κατανάλωσιν, ο δασμός λογίζεται καταβλη-
 θείς επί της αξίας ταύτης, εάν πριν ή τα εμπορεύματα
 παραδοθώσιν προς εσωτερικήν κατανάλωσιν, προσφερ-
 θή και γενή αποδεκτός δασμός επί δεδηλωμένης αξίας,
 εδραζομένης επί της εν τη συμβάσει τιμής.

(2) Διά τους σκοπούς της τεθειμένης τω προηγουμέ-
 νω εδαφίω επιφυλάξεως -

(α) δεδηλωμένη αξία οωνδήποτε εμπορευμάτων
 είναι η αξία τούτων, ως θέλει δηλωθή υπό ή διά λογα-
 ριασμόν του εισαγωγέως κατά την κατάθεσιν διασαφή-
 σεως προς εσωτερικήν κατανάλωσιν περί τα εμπορεύ-
 ματα ταύτα.

(β) η αξία αυτή λογίζεται εδραζομένη επί της εν τη
 συμβάσει τιμής, εφ'όσον και μόνον εφ'όσον αυτή παρι-
 στά την εν λόγω τιμήν προστηκόντως προσαρμοσθείσαν
 προς τας περιστάσεις, τας διακρινούσας την συναφθεί-
 σαν σύμβασιν εκ της συμβάσεως πωλήσεως της προβλε-
 πομένης εν τω Παραρτήματι

(γ) η χρησιμοποιηθησομένη τιμή συναλλάγματος

5 προς καθορισμόν του ισοδυνάμου οιουδήποτε αλλοδαπού νομίσματος εις στερλίνας θα είναι η τρέχουσα τιμή πωλήσεως αυτού εν τη Δημοκρατία, ως αυτή το τελευταίον γνωστοποιήθη προ της καταθέσεως της περί τα εμπορεύματα ταύτα διασαφήσεως προς εσωτερικήν κατανάλωσιν.

(3) .....

(4) ....."

10 Στο πρώτο παράρτημα του Νόμου, πριν την τροποποίηση του από το Νόμο, 98/89, στην πρώτη παράγραφο, αναφέρονται τα εξής:

15 "1(1) Ως αξία οιουδήποτε εισαγομένων εμπορευμάτων λογίζεται η συνήθης αυτών τιμή, ήτοι η τιμή, ήν δυνατόν να αποκομίσωσι, καθ' ον χρόνον κατατίθεται η περί τούτων δασάφησις προς εσωτερικήν κατανάλωσιν (ή εάν δεν κατατεθή τοιαύτη διασαφήσις κατά τον χρόνον της εισαγωγής των), πωλούμενα εν τη ελεύθερα αγορά, μεταξύ αγοραστή και πωλητού ανεξαρτήτων αλλήλων.

20 (2) Δια τον καθορισμόν της συνήθους τιμής εισαγομένων εμπορευμάτων προϋποτίθενται τα ακόλουθα:

(α) ότι τα εμπορεύματα παρεδόθησαν τω αγοραστή εν τω λιμένι ή τόπω εισαγωγής και

25 (β) ότι ο πωλητής φέρει τας δαπάνας του ναύλου, ασφαλίσεως, προμηθείας ως και πάσας τας λοιπάς δαπάνας και επιβαρύνσεις, τας συναφείς προς την πώλησιν και παράδοσιν των εμπορευμάτων εν τω λιμένι ή τόπω εισαγωγής, αίτινες ως εκ τούτου περιλαμβάνονται εν τη συνήθει τιμή

30 (γ) ο αγοραστής βαρύνεται διά παντός δασμού ή φόρου επιβαλλομένου υπό της Δημοκρατίας, όστις ως εκ τούτου δεν περιλαμβάνεται εν τη συνήθει τιμή."

Είναι με βάση τις πρόνοιες του Νόμου 82/67 που ο Διευθυντής άσκησε τη διακριτική του εξουσία στην προκειμένη περίπτωση για την επιβολή του επίδικου καταβλητέου δασμού.

Απ' όλα τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιόν μου είναι φανερό πως ο Διευθυντής στηρίχθηκε στο έντυπο εξαγωγής συναλλάγματος το οποίο οι ίδιοι οι αιτητές συμπλήρωσαν και απέστειλαν στην Κεντρική Τράπεζα για άδεια εξαγωγής συναλλάγματος ανερχόμενου στο ποσό των 70,500.60 Γ.Μ. μαζί με την παραγγελία τους, το οποίο ποσό πιστοποιήθηκε από τη Λαϊκή Τράπεζα, μέσω της οποίας ζητήθηκε η άδεια, με βάση όπως αναφέρεται στην πιστοποίηση "όλα τα έγγραφα που προσήχθηκαν στην τράπεζα". Με βάση την έγκριση της Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου επιτράπηκε η εξαγωγή του πιο πάνω ποσού το οποίο και καταβλήθηκε στους κατασκευαστές στη Γερμανία με "BANKERS DRAFT" όπως αναφέρεται στην πιστοποίηση της εξαγωγής του συναλλάγματος από τη Λαϊκή Τράπεζα στις 29.4.1986 "in settlement of the above goods."

Καμιά μαρτυρία δεν προσήχθηκε από τους αιτητές ότι οποιοδήποτε μέρος του πιο πάνω τιμήματος πώλησης, εκτός από το Γερμανικό Φόρο Προστιθέμενης Αξίας, τους έχει επιστραφεί από τους κατασκευαστές σαν ποσό που πληρώθηκε επί πλέον.

Το τιμολόγιο που αποστάληκε από τους κατασκευαστές για χρέωση των αντιπροσώπων τους στην Κύπρο δεν αποτελεί σύμβαση μεταξύ των αιτητών και των κατασκευαστών αλλά αφορά τις σχέσεις των κατασκευαστών με τους αντιπροσώπους τους και μ' αυτό τους πληροφορούσαν ότι παρέδωσαν το αυτοκίνητο και ότι τους χρέωσαν σαν αντιπροσώπους των με το ποσό αυτό. Στο ποσό αυτό δεν συμπεριλαμβάνεται κανένα ποσό για προμήθεια των αντιπροσώπων και άλλα συναφή έξοδα σχετικά με την παράδοσή του στην Κύπρο τα οποία για σκοπούς τελωνισμού αποτελούν μέρος της δασμολογητέας αξίας σύμφωνα με τη παράγραφο 1(2)(β) του Πρώτου Παραρτήματος του Νόμου 82/67.

Όπως ανέφερα και πιο πάνω, στη γραπτή του αγόρευση ο δικηγόρος των αιτητών επισύναψε αντίγραφο της σύμβασης-παραγγελίας του εν λόγω αυτοκινήτου σύμφωνα με το οποίο η τιμή που συμφωνήθηκε για την πώληση του αυτοκινήτου ήταν (ύστερα από έκπτωση 3,940.- Γ.Μ.) 61,437 Γ.Μ. χωρίς να συμπεριλαμβάνεται στο ποσό αυτό ο Γερμανικός Φόρος Προστιθέμενης αξίας των 9,063.60 Γ.Μ. που επιστράφηκε στους αιτητές από το ποσό των 70,500.60 Γ.Μ. που κατέβαλαν στους κατασκευαστές. Με την αφαίρεση του ποσού του Φόρου Προστιθέμενης αξίας τον οποίο αποδέχθηκε ο καθ' ου η αίτηση Διευθυντής, το ποσό πάνω στο οποίο επιβλήθηκε η φορολογία δε διαφέρει ουσιαστικά από την τιμή του τιμολογίου της παραγγελίας που οι αιτητές επισύναψαν στη γραπτή τους αγόρευση.

Έχω κάμει πιο πάνω εκτενή αναφορά στα γεγονότα που σχετίζονται με την εισαγωγή και χρήση του αυτοκινήτου. Με βάση τα γεγονότα αυτά ο Διευθυντής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το όχημα των αιτητών προοριζόταν από την αρχή για εγγραφή στην Κύπρο και για το σκοπό αυτό τοποθετήθηκε σε αποθήκη αποταμίευσης και χρησιμοποιήθηκε ύστερα από προσωρινή άδεια, για μικρά χρονικά διαστήματα, από την αιτήτρια, κατά τη διάρκεια της παραμονής της στην Κύπρο. Βρίσκω πως κάτω από τα περιστατικά της υπόθεσης το συμπέρασμα αυτό του Διευθυντή ήταν εύλογα επιτρεπτό.

Η εξαγωγή του αυτοκινήτου στις 16.8.1987 και η επανεισαγωγή του με το ίδιο πλοίο μετά 12 μέρες δεν είναι ενδεικτικό πραγματικής πρόθεσης εξαγωγής του αυτοκινήτου στο εξωτερικό αλλά αποτελεί μάλλον ένδειξη προσπάθειας των αιτητών να δώσουν την εντύπωση περί εισαγωγής μεταχειρισμένου αυτοκινήτου. Το γεγονός ότι στο πιστοποιητικό εγγραφής το αυτοκίνητο αναφέρεται ως μεταχειρισμένο δεν είναι ένδειξη της κατάστασης του για σκοπούς επιβολής εισαγωγικού δασμού αλλά εκδόθηκε με βάση τη δήλωση των αιτητών προς την αρμόδια αρχή για εγγραφή του.

Καμιά μαρτυρία δεν προσκόμισαν οι αιτητές ούτε έκαναν αναφορά σε ρητή πρόνοια του Νόμου ότι κάτω από περιστατικά όπως στην παρούσα υπόθεση, ο Διευθυντής ώφειλε να αφαιρέσει οποιοδήποτε ποσό για τη χρήση του αυτοκινήτου.

5

Λέχθηκε επανηλειμμένα στις αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου ότι το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει στις αποφάσεις διοικητικών οργάνων εφόσον αυτές ήταν εύλογα επιτρεπτές και εφόσο το αρμόδιο όργανο δεν έχει υπερβεί τα ακραία όρια των εξουσιών του. Το βάρος της απόδειξης του ισχυρισμού για κακή άσκηση διακριτικής εξουσίας ή υπέρβαση των ακραίων ορίων της εξουσίας ενός οργάνου το φέρει ο αιτητής.

10

Στην προκειμένη περίπτωση βρίσκω πως οι αιτητές δεν πέτυχαν να με ικανοποιήσουν ότι η απόφαση του Διευθυντή δεν ήταν εύλογα επιτρεπτή σ'αυτόν ή ότι ενήργησε κάτω από οποιαδήποτε πλάνη σε σχέση με το Νόμο ή τα πραγματικά γεγονότα ή ότι δεν έκαμε τη δέουσα έρευνα.

15

Υπό τα περιστατικά της υπόθεσης η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται και η επίδικη απόφαση επικυρώνεται. Δεν κάμνω διαταγή για έξοδα.

20

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.